

tamny pomnik na swojeho dobroćela njewotwozychu. Běchu to wšitcy jara dobri ludžo. Mjez sobu běchu přecelnje a towařsnje žiwi, a hdyž tu cuzbnik k nim přińdže, štož wšak so runje husto njestawaše, chcyše jeho rad lubje kóždy hospodować. Wulkej buraj njeběštaj jeno samoj mjez sobu najlěpšej přecelej, ale podpjerowaštaj tež rad khudšich khěžkarjow, njeběchu-li so tamnym jónu žně radžiće abo bě-li jich druhe njezbožo potrjechiło.

Buraj rěkaštaj Radžin a Hanuš. Radžinec běštaj hižo wobstarnaj čłowjekaj a njeměještaj žanych džěci. Hanušec pak njeběštaj hišće dołho ženjenaj. Wón wšak tež docyła jara mlody muž wjacy njebě, bě hižo w štyrcytym lěće, wona pak bě lědma pječadwacyći. Jeje nan a mać běštaj so ze susodneje wsy, hdžež měješe jeje starši bratr kubło, k Hanušecom přecahnjaloj, zo byštaj při Marji byłoj, kotruž běštaj wot małosće dla jeje pěknosće a přecelnosće jara lubowaloj, a potom tež toho dla, dokelž bě Hanuš chcył, zo byštaj jeho w hospodařstwje podpjerowaloj. Hanušec kubło steješe při samej rěcy a Radžinec jemu napřečo přez puć.

Radžinec twarjenja běchu hišće nimale nowe. Wot puća džěše do dwora krótki pućik. W dworje bě na prawu ruku domske. Napřečo wrotam bě rjana wulka bróžeń a na lěwu ruku běchu hródže.

Hdyž tam džensa do jstwy zastupimy, wi-
džimy tam Radžinec runje wšěch při snědanju.